

30. Ut petentes adibant regis felicitatem, rectitudinis virtutibus acquisitam, cujus fructus est proborum benevolentia; sic apes atque aves aquaticæ invisebant lacus lotorum copiam, a vere nutritam.

31. Non solum novus *asokæ* flos, anni tempore productus, amorem accendebat, sed recens surculus etiam, quo puellæ aures ornaverant, viros amantes abripiebat.

32. *Kuravakæ* arbores, quibus, quasi recentibus pigmentis, ver sylvæ pulchritudinem ornaverant, apum susurrum excitabant, scite mel iis supeditans.

33. Flores, liquore e mulierum oribus nutriti, atque eadem ac ille virtute præditi, *vakulam* arborem longis apum, mellis cupidarum, ordinibus occupatam faciebant.

34. Apum examina sequebantur pulverem, in sylva vento perflata e florum filamentis evectum; quasi Amoris arcitenentis vexillum, seu splendentem pulverem in veris Pulchritudinis facie.

35. Mulieres cum viris potabant vinum, ad lusus amatorios incitare valens, suavi odore lotum vincens, amorem comitem habens, neque unquam voluptatem infringi sinens.

36. Splendebant lacus in ædibus, tecti lotis apertis, avibusque aquam diligentibus, atque præ voluptate dulce canentibus; veluti mulieres, oculis suave ridentibus præditæ, cingulisque relaxis atque tinnientibus.

37. Nox, vere decrescens, quia pulchræ vespere luna orta pallidæ reddebantur, tenuis evasit, feminæ instar, quæ voluptatis congressus cum marito non particeps facta est.

38. Luna radiis suis, frigore remoto clare splendentibus, languorem post voluptatem perceptam pellentibus, Amorem, florum arcu elatoque piscis vexillo instructum, acutiorem reddebat.

39. Qui flos, ignis sacrificialis instar splendens, imago erat ornamentum aurei sylvæ Pulchritudinis, eum, foliis filamentoque tenerum, puellæ crinibus intextum gerebant.

40. *Tilaka* arbor, apibus, collyrii guttarum instar pulchris, in florum copiam decidentibus notata, ornabat sylvæ regionem, ut macula in fronte ornat mulierem.